

Հովհաննես Թումանյան

Հիշի՛ր

Յուր չար բախտի ճանկում բռնված՝

Նա քեզանից հեռու մնաց.

Սիրեցի քեզ հեռվից

Չրկված քո բույրից,

Եվ տանջվեց թաքուն

Գիշերը անքուն:

Նորա սերը մնաց անհաս,

Բայց անունը չըմոռանաս.

Պահի՛ր քո մտքում,

Հիշի՛ր աղոթքում.

Եվ քո սրտում նա

Թող անմահանա:

1892